

Posamezna številka 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 6 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. - Celotna naročnina je 50 Din, polletna 25 Din, četrletna 15 Din. Cene inseratov po dogovoru

PONEDELJSKI SLOVENEC

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/II
Telefon št. 2050 in 2996 — Rokopisi se ne vračajo

Uprava: Kopitarjeva ulica štev. 6
Poštni ček, račun Ljubljana 15.179
Telefon štev. 2549

Manifestacija za zvezo Slovenije z morjem

Važna konferenca slovenskih in hrvatskih gospod. krogov v Ljubljani

Ljubljana, 6. maja.

Danes dopoldne ob 10 je bila v univerzitetni zbornici širša konferenca slovenskih in hrvatskih gospodarstvenikov, ki jo je sklical Akcijski odbor za železniško zvezo Slovenije z morjem. Konferenca so se udeležili odlični zastopniki slovenskega in hrvatskega gospodarstva, ki so se vsi enodrušno strnili v zahtevo, da je graditev železniške proge Kočevje—Sušak, s čemer bi Slovenija dobila že davno zaželenino in že večkrat zagotovljeno zvezo z Jadranom, neodložljiva in nujna.

Konferenco je vodil predsednik Akcijskega odbora, župan mesta Sušaka g. Ružič, ki je v začetku pozdravil bana dravske banovine dr. Marušiča, zastopnika ministra za gospodarstvo in industrijo g. Krajača, zastopnika bana savske banovine dr. Aranickega, ljubljanskega župana dr. Puca in podzupana prof. Jarcu, podbana dr. Pirkmajera, zastopnika Zavoda za pospeševanje zunanja trgovine g. Cericu, ministra n. r. Šveglu, senatorja Kukuljeviča, narodne poslanice v banske svetnike obeh banovin ter naposled številne predstavnike slovenskih in hrvatskih gospodarskih krogov.

Nato so bile sprejete ustanovne pravilnice Nj. Vel. kralju ter pozdravne brzovajanke ministrskemu predsedniku Nikoli Uzunoviču, banu savske banovine dr. Ivu Peroviču, ministru trgovine in industrije g. Demetroviču, finančnemu ministru g. dr. Gjorgjeviču in prometnemu ministru generalu Milosavljeviču.

Sušaški župan poroča

Predsednik Ružič je nato v daljšem referatu najprej pojnalih historijat problema zveze Slovenije z morjem. Misel se je pojavila takoj po vojni, ko smo z rapaljsko pogodbo izgubili zvezo s Trstem in Reko, ki sta prišla v tuje roke. Takrat se je vsa slovenska javnost zainteresirala za podaljšanje kočevske železnice in je takoj nastala cela vrsta projektov, ki so jih podpirale razne gospodarske skupine. Izmed teh projektov so ostali trije najboljši, ki so še danes najbolj aktualni. Ze 1. 1922 je vlada odredila, da se 2 milijona dolarjev Blaurovega posojila porabi za graditev železniške proge Kočevje—Sušak. Toda denar se je porabil za druge stvari. Finančni zakon iz maja 1927 je ustanovil, da se ima proga Kočevje—Vrbovsko graditi iz že zaključenih posojil ali iz novih. Toda tudi takrat ni prišlo do graditve. Predsednik je dalje utemeljeval nujno potrebo naše zveze z morjem. Danes gre ves izvoz iz dravske banovine skoz tuja pristanišča. Vsako leto gre 80 milijonov dinarjev za prevozne na italijskih železnicah, zaposlujejo se pri tem tuji delavci itd. Vse naše gospodarstvo občutno trpi zaradi tega. Pa tudi za tujski promet je zveza Slovenije z morjem bitnega pomena. Proga Ljubljana—Sušak čez Zagreb je dolga 371 km, Ljubljana—Reka čez St. Peter pa 138 km, torej za 233 km krajsa. Če bi se udejstvila železniška proga Kočevje—Sušak, bi bila naša pot do morja po domači zemlji krajsa za 184 km. Na koncu je predsednik govoril o velikem pomenu Jadranu za našo državo, ki ne sme ostati samo primorska država, ampak se mora razviti v pomorsko silo, in naglasil pomanjkanje jadranske orientacije v naši državni politiki. Kot primer slednjega je navedel svoj razgovor z nekim visokim našim javnim funkcionarjem, ki je dejal, da je za nas Donava važnejša kakor Jadran.

Referat g. Ružiča je zdobil živahnno pritrjevanje in ploskanje.

Za njim je bil g. dr. Marušič pozdravil vse navzoče in se zahvalil veliki iniciativnosti akcijskega odbora. Povdral je, da danasna konferenca nima namena, da bi prepričevala o potrebi zveze Slovenije z morjem, ampak da konstatira to potrebo, glede katere mora vladati enodrušnost povsod. Zvezza dravske banovine z Jadranom ni ogromnega pomena samo za Slovenijo, ampak za vso državo. Gradnja te železniške proge mora izveniti kot kompenzacijata naše izgubljene krajce pod Italijo. Zaključil je z rekom: »vivere non necesse, sed navigare necesse est.«

Debata

Nato je predsednik otvoril debato in prosil vse navzoče, naj ne debatirajo o projektih, ampak naj manifestirajo za čimprejšnje uresničenje cilja, ki si ga je akcijski odbor zastavil.

Prvi se je oglasil k besedi

predsednik Zbornice za TOI v Ljubljani g. Jelačin,

ki je v glavnem izjavil: Dolga je borba, toda kloniti ne smemo kljub razočaranjem, ki smo jih doživeljili. Za Slovenije je morje potrebno. Obljubljena nam je bila zveza z njim že večkrat, toda ostalo je samo pri besedah. Ko je bila po zadnji širši konferenci slovenskih in hrvatskih gospodarstvenikov na Sušaku leta 1930 deputacija Akcijskega odbora pri takratnem ministrskemu predsedniku generalu Živkoviču in interveniral glede kreditov za gradnjo železnice Kočevje—Vrbovsko, je gosp. Živkovič dejal, da so denar porabile prejšnje vlade. To je žalostno dejstvo, še bolj žalostno pa je drugo, da se ni začela graditi transverzalna železnica St. Janž—Sevnica, ki bi bila dolga samo 12 kilometrov, čeprav so bili krediti odrejeni. Nato je omenjal, da se zadnje čase kažejo znaki zboljšanja gospodarskega položaja in da danes ne more več držati izgovor, da denarja ni. Denar je tu, če ne v enem pa v drugem žepu. Treba je le volje in hotenja, da se ga vzame. Poleg železniške zveze z morjem pa je potrebna tudi avtomobilska cesta na Sušak, kar je neprecenljivega važnosti za tujski promet. Naši merodajni faktorji bi se moralni zavedati, da je vstop v našo državo tudi s severa, ne samo s juga čez Solun. Zaključil je z apelom na vse merodajne kroge, naj takoj začno z delom za uresničenje zveze Slovenije z morjem.

Predsednik je nato konferenco za pol ure prekinil. Med tem časom so šli vsi udeleženci na balkon univerze, kjer so prisostvovali manifestacijskemu zborovanju Jadranske Straže na Kongresnem trgu.

Jadranska Straža se pridružuje

Nato se je konferenca nadaljevala. Podban in predsednik oblastnega odbora JS dr. Pirkmajer je prebral izjavo Jadranske Straže, ki se pridružuje zahtevi po zvezi Slovenije z morjem.

Zastopnik trgovinskega ministra g. Krajač

je opravil odsotnost svojega šefu in obljubil vso pomoč ministrstva za trgovino in industrijo. Nato je orisal smernice naše trgovinske politike glede na našo morje. Smo izrazita pomorska država in moramo zaradi tega organizirati našo pomorsko in tranzitno trgovino. Najvažnejši pogoj za to pa je najhitreša zveza naših pristanišč z zaledjem. S tega vidika je treba forsirati graditev proge, ki naj bi dravsko banovino po najkrajšem potu zveza z morjem.

Zagrebško trgovsko zbornico

sta govorila njen podpredsednik dr. Jakil in generalni tajnik Cuvarj, ki sta obljubila vso pomoč svoje zbornice v borbi za zvezo Slovenije z morjem, saj je ta zveza tudi v interesu gospodarstva naše banovine, zlasti hrvatskega Primorja. Cuvarj je povdarił, da bi bila proga Kočevje—Sušak gotovo tako visoko aktivna, da bi se iz preseža lahko gradile druge železniške proge.

Zastopnik Zavoda za pospeševanje zunanja trgovine g. Ceric je naglašal, da je glavno v našem gospodarstvu izvoz, ki gravitira na Jadran. Naša prometna politika mora povezati zaledje z morjem in obremeniti naše luke s tranzitom. Obljubil je vso pomoč svoje ustanove.

Krajev izjave so podali nato podpredsednik osrednjega odbora Narodne obrane in urednik Jugoslavenskega Lloyd-a dr. Malinar, župan mesta Bakra g. Antič in za udrženje trgovcev na Sušaku in Bakru g. Bačič.

Senator Kukuljevič je povdarił, da je treba nujno gledati na to, da se bo graditev proge odala domačim podjetjem, ne pa tujim.

Senator dr. Rožič je citiral iz neke nemške revije članek nekega pomorskega strokovnjaka, ki trdi, da bosta v bližnji bodočnosti izmed vseh morij imela najvažnejši vlogi Tiki Ocean in Sredozemsko morje. Ce hočemo tedaj, da nas čas ne bo prehitel, moramo poskrbeti za naš Jadran. Zveza Slovenije z morjem je v tem oziru neprecenljiva važnost.

Finančna plat proge

Generalni ravnatelj »Rude in kovine« in banski svetnik g. Lovšin je mnena, da je zdaj naša naloga poiskati finančno traso, iz katere se bo gradila projektirana železniška zveza. Železniška proga Kočevje—Sušak in potrebne investicije v sušaskem pristanišču bi stale 350 do 400 milijonov. Proga sama okrog 250 milijonov. Od tega bi 220 milijonov ostalo doma, 3 do 4 milijone bi šlo za zemljišča, okrog 50 milijonov za stavbni les, za delavske mezdze pa okrog 140 milijonov. Koliko brezposelnih delavcev bi dobilo zaposlitve pri tem javnem delu? G. Lovšin se pridružuje mnenju g. Jelačina, da imamo denarja dovoli, samo hoteli ga je treba. Možnost financiranja projekta zveze Slovenije z morjem je samo pri državi, ki naj to storí ali iz budžetnih sredstev ali pa na najam posojilo, notranje ali zunanje. Na koncu povdaria, da bodi odsej naprej načela akcijskega odbora predvsem studij in iskanje finančnih možnosti in sredstev.

V imenu ljubljanske inženierske zbornice je govoril ing. Pirkmajer, ki je povdarił, da so domači inženjerji na razpolago za delo. Gledati bo treba, da boda zaposlene same domači moči.

Nato so govorili še v imenu odbora za zgraditev železnice St. Janž—Sevnica ing. Zupančič, za Obretno zbornico v Zagrebu g. Kunčič, za sekcijsko gradbenih inženjerjev in arhitektov ing. Hribar, banski svetnik iz Gorskog kotara Malivac, ki je med drugim naglasil, da pri nas nujno pogrešamo ministrica za javna dela, ina tajnik zbornice za TOI v Ljubljani dr. Koce, ki je povdarił, da je že 15 let od tega, kar smo se zedinili v Jugoslavijo, pa Slovenija še vedno ni prisila v organičen sklop z ostalo železniško mrežo v državi. Graditev kočevske proge je zaradi tega nujna.

Sestanek v Ankari

Grčija ostane zvesta svojim prijateljem

Carigrad, 6. maja. Z ozirom na vesti, ki so jih lansirali zadnje čase zlasti italijski listi, so turški časnikarji intervjuvali grškega vojnega ministra Kondylisa, ki je skozi Carigrad potovel v Ankaro, kaj je na teh vesteh resnica.

General Kondylis je odgovoril, da so te vesti brez podlage. Grčija je podpisala balkanski pakt in mu bo ostala zvesta, ker ni nobenega razloga, da bi izstopila. Nasprotno Grčija le želi, da se ta pakt okrepi in da se mu pridruži tudi Bolgarija.

General Kondylis se danes nahaja že v Ankari, kjer se bodo začela posvetovanja, kajko izvesti in izpopolnitvi balkanski pakt po konkretnem dogovoru med Turčijo in Grčijo, ki naj zasigura sodelovanje teh dveh držav v interesu miru.

Ankara, 6. maja. AA. Anatolska agencija poroča: Minister zunanjih zadev turške republike Tevfik Ruždi-bej je pribredil snoči večerje na čast grškemu vojnemu ministru generalu Kondylisu. V govoru, ki ga je imel pri tej priliki, je dr. Tevfik Ruždi-bej med drugim naglasil, da sta Turčija in Grčija, odkar sta postavili temelje svojemu sedanemu prijateljstvu, zmerom delali na to, da s čim pogosteje osebnimi sestanki svojih voditeljev čim bolj druga drugo spoznata. Dalje je govornik naglasil potrebo, da bi se splošni turški in

Predsednik je nato prečital številne pozdravne brzovajke, ki s oih posale razne občine iz naše Kočevske in Gorskega kotara. Pozdravno brzovajko je med drugimi poslal tudi minister za socialno politiko dr. Novak, ki se je opravičil radi izostanka.

Zatem se je oglasil k besedi še

Izbudljanski podžupan prof. Jarc,

ki je predlagal, da se k resoluciji, ki se bo sprejela glede železniške zveze Slovenije z morjem, dostavi tudi zahteva po gradnji avtomobilske ceste. Prof. Jarc je nato orisal obupno stanje cest, ki nas po dolgih ovinkih vežejo z Jadranom, in podčrtaval važnost nove ceste predvsem za tujski promet turistično. Predlog prof. Jarcu je bil soglasno sprejet.

Potrebo gradnje ceste na Jadran je utemeljaval tudi zastopnik Avto-kluba.

Predsednik se je nato spomnil pokojnega g. Antonia Lušina, ki je bil vnet sodelavec v akcijskem odboru. Pozval je navzočne, naj mu stope zaključijo »Slava!«

Nov akcijski odbor

Ker so se v teku 4 let, odkar obstaja akcijski odbor, razmere precej izpremenile in je več članov iz odbora izpadlo, je predsednik odredil volitve novega odbora. Soglasno je bila izvoljena lista, ki jo je predlagal g. Rebek; predsednik Gjorgje Ružič, župan mesta Sušaka, podpredsednik dr. Dinko Puc, župan mesta Ljubljana, tajnik I. V. Ceric, tajnik Zavoda za pospeševanje zunanja trgovine, tajnik II. dr. Jure Koce, tajnik Zbornice za TOI v Ljubljani. Ostali odborniki pa so odlični predstavniki slovenskega in hrvatskega gospodarsvsa.

Resolucija

Ob zaključku je predsednik prebral resolucijo, ki se bo odposlala vsem pristojnim mesiom. Resolucija se glasi:

Na širši konferenci gospodarstvenikov dravske in savske banovine, ki se je vršila dne 6. maja v Ljubljani, in po pretresu splošnih gospodarskih razmer in potrebi, se ugotovila:

1. Čimbolj se gospodarska kriza zastrupuje, tem težje se čuti škoda, ki nastaja našemu narodnemu gospodarstvu in narodu radi tega, ker se še vedno velik del našega blagovnega in potniškega prometa razvija čez tuje ozemlje in skozi tuja pomorska pristanišča radi pomanjkanja dobrih železniških zvez našo obalo.

2. Najbolj izrazito prihaja do izraza ta škoda v dravski banovini, ki ima zelo razvito gozdarsvo, gozdarsko in drugo industrijo, njena uvozna in iz-

vazna trgovina pa je odvisna od tujih pristanišč radi pomanjkanja zveze z našimi pristanišči v gornjem Jadranu, kamor po svojem zemljepisnem položaju gravitira.

3. Naš promet, ki se razvija skozi tuja pristanišča, se ravna po splošnih gospodarskih potrebah in razmerah, toda zmerom doseže nekaj stotisočton, tako da gre letno v inozemstvo okrog 70–80 milijonov dinarjev na prevozni, stroških prevarjenja itd. in tako odpade delavstvu iz naših poslovnežev pogoji eksistence, kar je treba posebno povdari.

4. Komanjanje zveze dravske banovine z našim Kvarnerom se odraža tudi v tem, ker radi te ne moremo v naša pristanišča pritegniti transito našega srednjeevropskega zaledja in poleg tega je promet tujev iz centralne Evrope k nam v precejšnjem delu navezan na tuje železnicne in na tuje luke. S tem je oskodovan naš ugled in interes železnicne, pomorstva in ostalih gospodarskih činiljev.

5. Neobhodno potrebo zgraditve zveze dravske banovine s sušasko progno so priznali merod

Strašen roparski umor pri Vrhniku

Vrhnika, 6. maja.
Vrhniko in okolico je danes razburil strahovit zločin, ki je bil odkrit v zgodbini določanskih urah v vasi Sinja Gorica, ki je oddaljena od Vrhnikov tri kilometre. — Umor, enega so našli 66-letnega posestnika Jakoba Gantarja iz Sinje Gorice 21. O zločinu smo zvedeli slednje podrobnosti:

Jakob Gantar, ki je bil vodovec in brez strok (žena mu je umrla pred dvema letoma), je imel svoje posestvo na takozvanji Frtici. Svoječešno se je bavil s čevljartvom, zadnja leta pa mu je opešal vid, tako da je le se obdeloval svoje njivice. Njegova hiša z gospodarskimi poslopji leži ob državnih cestah Vrhnik-Ljubljana čisto na samem in je pol kilometra oddaljena od ostalih naselij. Včeraj popoldne ob pol 5. ko je prenehal z delom, je odšel na Frtico v gostilni Kovač, kjer je naročil čaj in cigarete ter nato z 90-letnim preuzitkarjem Ogrinom kramljal do četrtna na osem. Nato je dejal, da gre spati. Od tega trenutka da je ga ni nihče več videl.

Kako je bil zločin odkrit?

Danes dopoldne se je vračal ključavnikički pomočnik Alojzij Popit z Lesnega Brda od 9. maže na Vrhnik. Spotoma se je nameraval oglašiti pri Gantarju, s katerim se je pred dnevi zmenil za nakup nekega železa. Prednja vrata v Gantarjevo hišo so bila zaprta, kakor ponavadi, zato je stopil v hišo zadaj. Cudno se mu je zdelo, da je v hiši vse tiho. Odprl je vrata v izbo, kjer pa se mu je nudil strašen prizor. Na klopi ob peči je ležal Gantar negiven, s strahotnimi ranami na glavi. Pod klopo pa je bila velika mlaka krvi. Bil je že mrtve. Popit je takoj stekel do sosedov in obvestil o najdi soščedri Frtičanu in gospodarju Kovaču, ki sta šla takoj na orožniško postajo. Na tice mesta je takoj prihitel orožniški podnarednik Slapar Anton, ki je začel s preiskavo. Pregledal je najprej mrtvega in ugotovil 12 strašnih ran na glavi, ki so morale biti prizadljene s kakšnim topim orodjem. Takoj nato se je napotil poizvedovati naprej.

Rusko-poljsko prijateljstvo

Moskva, 6. maja. Ljudski komisar za zunanje zadeve Litvinov in poljski poslanik Lukasiewicz sta podpisala protokol, s katerim se pakt o nenačanju, ki je bil sklenjen med Poljsko in Rusijo, podaljša za deset let, to je do leta 1945.

Obenem je sovjetska vlada kot dokaz svojega prijateljstva do Poljske razveljavila svojo noto iz leta 1926, v kateri je izjavila, da je Rusija interesirana na Litvi, to je, da v spornih vprašanjih, ki obstajajo med Litvo in Poljsko (Vilna), stoji na strani Litve.

Pri tej priliki se je ponovno poudarjalo, da niti Rusija niti Poljska ne bosta sklepali z nikomur nobenih paktov, ki bi imeli kot cilj izpremenitev meja, ki obstajajo med Rusijo in Poljsko v smislu mirovne pogodbe v Rigi.

Austrijske finance so se znatno izboljšale

Dunaj, 6. maja. AA. Korbiro poroča: Finančni minister dr. Buresch je dal potroševalcem listov izjavilo, v kateri je med drugim dejal, da kažejo podatki o prvih mesecih tekočega finančnega leta znatno zboljšanje državnih finančnih. Izdatki so padli za svojih 40 milijonov šilingov, dohodki so pa ostali stanovitni in neizpremenjeni že od konca lanskega leta.

Guverner avstrijske narodne banke g. Kienboeck, ki je prisostvoval Bureshevemu intervjuju, je nato obrazložil novinarjem najnovejše izkaze o stanju avstrijske narodne banke, zlasti sedanjem položaju banke glede njenih poslov s tujimi devizami. Nalglasil je med drugim, da transferno poslovanje začrnilo obveznosti države v inozemstvu brezhibno funkcioniра. Uprava narodne banke, je zaključil g. Kienboeck, gleda da pripravi tla za postopno vrnjanje večje svobode v deviznem prometu. Po besedah g. Kienboecka je pa že sedanj avstrijski devizni sistem liberalnejši od ureditev tega vprašanja v nekaterih sosednjih državah.

Kako se godi zaprtim socialistom

Dunaj, 6. maja. Proces proti vodilnim osebam bivših socialdemokratskih stranke se bo vršil še jese, ker je preiskava zelo dolgotrajna in ne bo se izplačala končana. Zaprtih je 900 ljudi, med njimi je 30 doktorjev medicine, filozofije in prava. Dr. Renner, bivši predsednik parlamenta, dr. Breitner, bivši finančni referent Dunaja, dr. Danneberg in dr. Ellenberg so zaprti vsak zase, ostali pa v skupnih celicah, med njimi dr. Freudlich, bivši predsednik Arbeiter-Banke. Bivši dunajski župan dr. Seitz se spreha vredno sam na dvorišču, ki je obdan od visokih zidov, dočim se drugi sprehabajo skupaj eno uro na dan. Dr. Seitz prenaša začetek in dozstanovanje v dozdaj ni prišla nikoli nobena pritožba iz njegovih ust. Ves čas bere in piše. V eni celici bivajo skupaj voditelji socialistične Schutzbunde, general Körner, Schneller in Macher. Tudi oni so mirni in jih samo skrbijo, kdaj se bo začel proces.

Nezgode na morju

Pariz, 6. maja. AA. Iz Washingtona poročajo, da je zaradi velikih vremenskih neprilik nasedel norveški parnik »Schilde« blizu reke Kolumbije. Pri tem so našli smrti štirje člani posadke, kapitan in štirje druži mornarji se pa še zmerom nahajajo na ponesrečenem parniku. Položaj je zelo kritičen.

Dalje poročajo, da je nasedel norveški parnik »Rutenio« zaradi mgle blizu britanskega rtiča in se popolnoma razbil ob skalah. Na pomoci sta pripluli dve patruljne ladje, da rešita posadko.

Tudi Nemci čutijo italijansko pest

Meran, 6. maja. Oblast je razpustila tukajanje katoliško mladinsko društvo. Predsednik društva Hermann Stenitzer je bil zamrzon, to se pravi, da mu grozi konfiskacija.

Kolarski vajence, ki prodaja tuje kolo.

Snoči je sedela v gostilni pri »Starji Šrangji« večja družba ljudi. Okrog pol 12 je stopil v gostilniško izbo 21 letni kolarski vajence Rudolf Meseec, ki se uči pri kolarskem mojstру Petkovšku na Drenovem griču. S seboj je pripeljal kolo, ki ga je skupal navzočim prodati. Zahteval je zanj 600 Din. Vsem ljudem v gostilni se je zazdel sumljiv, kolo pa se jim je zdelo znano. — Vprašali so ga, kje ga je dobil. Meseec je na vprašanje odgovarjal zelo čudno in je enkrat dejal, da je kupil kolo na Vrhniku, drugič v Logatecu, tretjič v Zaplani. Kolesa ni nikče maral kupiti, nakar je Meseec s kolesom odšel domov.

Fant, ti nisi bil kolesa na pošten način!

Danes dopoldne je Meseec zopet poskusil sprodajati koleso. Ponudil ga je kovaču Frisikovemu na Drenovem griču. Kovač si je nekaj časa ogledoval kolo, ki se mu je zdaleko silno znano. Na vprašanje, kje ga je dobil, je Meseec spet dejal različne odgovore. To se je zazdelo Frisikovemu sumljivo in je dejal fantu: »Fant, ne verjamem, da bi ti kolo dobil na pošten način; gotovo bodo v par urah orožniki tu...« Komaj je dobro izrekel te besede, je že prikorakal po cesti orožniški podnarednik Slapar, ki je medtem že zvedel, da je Meseec snoči pri »Starji Šrangji« prodajal kolo. Slapar si je zapisal številko kolesa in odšel v občinsko pisarno, kjer je zvedel, da je to kolo last umorjenega Gantarja. Takoj je Meseec napovedal aretacijo. Fant se je ob napovedi strezel, vendar je pozneje postal spet ravnodušen.

Morilcev prizna.

Komandir Miklavčič in njegov pomočnik Pavlič sta takoj začela z zasljevanjem aretiranca. Poprej pa sta že obvestila ljubljansko policijo in jo prosila, naj pošlje na Vrhnik daktiloskop. Popoldne je prišel na Vrhnik g. Podobnik s policijskim psom in policijskim fotografom g. Novakom. Takoj

se je komisija, sestavljena iz orožnikov, župana in obeh detektivov z aretirancem vred napotila na Gantarjev dom, kjer je v izbi še vedno ležal umorjenec. Tu se je nadaljevalo zasljevanje. Medtem pa je že orožnikom prinesel kolarski mojster Petkovšek, pri katerem se je Meseec učil, okrivljeno kladivo, ki ga je nasele pod fantovo posteljo. Na ožjem koncu kladiva je bila strjena kri, med katero so bili tudi lasje. — Ob pogledu na to kladivo in na mrtvega se je aretirani zdrznil in se začel treseti. Takoj nato je priznal zločin. Na vprašanje g. Podobnika, kako ga je ubil, je odvrnil, da ga je s kladivom in da je »prečemnus«. Nato je podrobno opisal svoje dejanje, pri čemer je bil silno ravnodušen.

Zvečer ob pol 10 je zaprl delavnico, nato pa se je napotil proti Frtici do Gantarjeve hiše. Stopil je noter in začel z Ganterjem govoriti o prodaji voza, katerega je nameval kupiti od njega. Gantar ga je pogostil z mlekom in kruhom. Kramljala sta do 11. Nato pa je Gantar, ki je bil truden od dela čez dan, začel dremati. Kmalu je povsem zadrel. Ko je Meseec videl, da Gantar ze skoraj trdno spi, je pograbil kladivo, ki ga je prinesel s seboj, in začel divje udarjati po Gantarjevi glavi. Ko je videl, da je Gantar miren, je vzel kolo in ga šel takoj prodajati v gostilno. »Pri starji Šrangji«.

Komisija je napravila zapisnik in odredila prevoz umorjenega v mrtvašnico v Sinji Gorici. Morilce pa so odvedli v zaporedna vrlniškega okrajnega sodišča.

Zločin sam, zlasti pa še hladnokrvnost in bestialnost, s katero je bil izvršen, sta zbulila po vsej okolici silno ogorenje. — Pred hišo umorjenega je polno ljudi, ki kontinuirajo strašen dogodek. Vse se zgraža nad mladim morilcem. Rudolf Meseec je star še 21 let in je doma iz Zaplane nad Vrhnikom, kjer imajo domači gostilno in trgovino. Bit je že precej časa na slabem glasu. Lansko leto je njegovemu mojstru dvakrat v razdobju pol leta pogorela delavnica in tedaj je vsa okolica osmnila Meseca, da je on začgal. Dokazov pa seveda ni bilo.

Min. Jevtić odpotoval v Sofijo

Prijateljske zveze je treba negotovati dalje in poglobiti

Belgrad, 6. maja m. Z nočnijim brzovlakom je odpotoval v Sofijo na oficijski obisk naš zunanji minister g. Bogoljub Jevtić z gospo soprogo. V spremstvu zunanjega ministra so načelniki političnega oddelka zunanjega ministrstva dr. Martinčić, kabinetni šef dr. Marković in osebni tajnik g. Jevtića. Z istim vlakom so odpotovali tudi zastopniki našega časopisa, in sicer sta odpotovali do Slovencev glavnemu uredniku »Slovenca« dr. Ivanu Ahčinu in Rudolu Ozimu z »Jutra«.

Belgrad, 6. maja m. Pred svojim odhodom v Sofijo je jugoslovanski zunanjji minister dr. Jevtić dal belgraskemu dopisniku bolgarske agencije g. Tolčevu sledete izjavo: »Zelo sem srečen, da se lahko odzovem prijateljskemu pozivu g. Mušanovu in da lahko napravim obisk prestolici kraljevine Bolгарije. Smatram, da pomenijo neposredni razgo-

vor zelo mnogo za zbljanje in uspešno sodelovanje. Bolgarija in Jugoslavija sta usmerjeni v tesno sodelovanje in interesi obeh dveh bratskih narodov kakor tudi interesi vzdrževanja miru in reda na Balkanu zapovedujejo, da se to sodelovanje še bolj razvíje, kar bo brez dvoma prinsenco pomembne koristi tudi vsem ostalim narodom na Balkanu. Meni je milo, da lahko konstatiram, da vsi trenutni krogri in javno mišljenje v Belgradu in Sofiji pravilno razumejo pomen tega dela. Bolgarski in jugoslovanski narod sta potprežljivo prenashla težke žrtve in čakala, da preidejo leta blodnje in preizkušnje ter da nastopi leta novega prijateljstva in bratstva. Prepricam sem, da bosta naša dva bratska naroda tudi v bodoče hodila po tej poti ter imela v vidu, da prijateljske zveze ni potrebno samo zasnovati, ampak jih je tudi treba negovati in razvijati.«

Preganjanje našega jezika v cerkvi v Primorju

Reka, 6. maja. Zal moramo sporočiti, da režimu udani faktorji v Primorju zadnji čas čedalje bolj kakor po sistemu izvirajo slovenski jezik in cerkev. Kar se teži Goriske, smo že opetovano moralni ugotoviti, kako se uvajajo v deželo duhovniki iz Italije pod pretev dušnega pastirovanja Italijanov. Zbirali so se požarniki in reševalci polnoštevilno v Gasilskem domu, da dajo priznanje in zadoščenje tovarništu Henriku Egerju ob 30 letnici poštovitvenega delovanja, tov. Ivanu Cerčeju ob tisoči samarjanski vožnji, Benedičenju ob dvestoti samarjanski vožnji, tov. Franetu Cerčeju ob stoti vožnji ter tovarnišemu Friederiku Kriberniku in Viljemu Herzmannskiju ob petdeseti vožnji. Počastitveni tovarniški večer je bil združen s slovesno odhodno treh požarnikov, ki odhajajo k vojakom, Rupertu Letniku, Branku Volčetu in Emeriku Korotončniku. Mnogozasnjni predsednik dr. Ivan Jančič je s toplimi besedami pozdravil vse navzoče, imenoma ustavnovitelja reševalne postaje, častitljivega 95-letnega dr. Urbaczkega in zastopnikov eksporta ruskega lesa iz Italije. Iz Slovenije prisostvujejo konferenci ing. Milan Lenarčič, ki je tudi vodil konferenco, g. Anton Rudež in dr. Danilo Goričup. Na dopoldanskem zasedanju se je vodila splošna debata o organizaciji, regulaciji lesnih tržišč, sortiranju lesa in o drugih problemih lesne industrije. Popoldne so delale posebne komisije.

Lesna konferenca

Belgrad, 6. maja m. V veliki dvorani tukajnem parku na vodilno taborišče in »prvo skladische za hrano. Vreme je zelo slabo. Snega je mnogo. Jutri bo krenila ekspedicija z 200 nosači na višino 4500 metrov, kjer bo uredila drugo skladische.

Kmetje zažigajo gozdove

Bukareš, 6. maja c. Revni kmetje so izkoristili zadnje dni veliko sušo, ki je zavladala v Romuniji, in začali velike komplekse veloposestniških gozdov. Zgodilo se je to radi tega, ker se kmetje pritožujejo nad pomanjkanjem pašnje in niso nihjive intervencije pri merodajnih krogih uspele. Aretiranih je bilo preko 100 kmelov, ki odkrito priznavajo, da so začiali gozdove. Gozdovi se gore in jih je težko pogasiti zaradi velike suše. Škoda je zelo velika.

Zaključek „Jadranskega tedna“

Ljubljana, 6. maja 1934. Niz prireditve »Jadranskega tedna« se je danes dopoldne zaključil z manifestacijskim zborovanjem na Kongresnem trgu. Med igranjem vojaške godbe se je med 10 II napolnila spodnja polovica Kongresnega trga. Ob 11 so prišli na univerzitetni balkon slovenski in hrvatski gospodarstveniki, ki so zborovali v univerzitetni zbori. Govorila sta predsednik Oblastnega odbora Jadranske straže v Ljubljani podban dr. Pirkmajer in Šubiški župan Ružič. Po govoru slednjega so pevci Hubadove župe pod vodstvom g. Zorka Prelovec zapeli »Buci, buči morje Adrijansko«, nakar je dr. Pirkmajer prečital udanostno brzjavko Njeg. Vel. kralja, ki je množica burno alkamala. Godba je zaigrala državno himno in zborovanje je bilo pri kraju.

Praznici naših gasilcev. Danes dopoldne so se zbrali na Krekovem trgu pred Mestnim domom ljubljanski in okoliški prostovoljni gasilci, da proslavijo praznik svojega patrona sv. Florijana. Pred Mestnim domom sta jim govorila g. Pristovšek in zvezni načelnik g. Vrbinec. Med sviranjem godb Zarjes in »Gradčevec« so nato v strurnih četah odkorakali v cerkev sv. Florijana k sv. masi. Po sv. masi so spet odkorakali nazaj pred Mestni dom, kjer so se razšli.

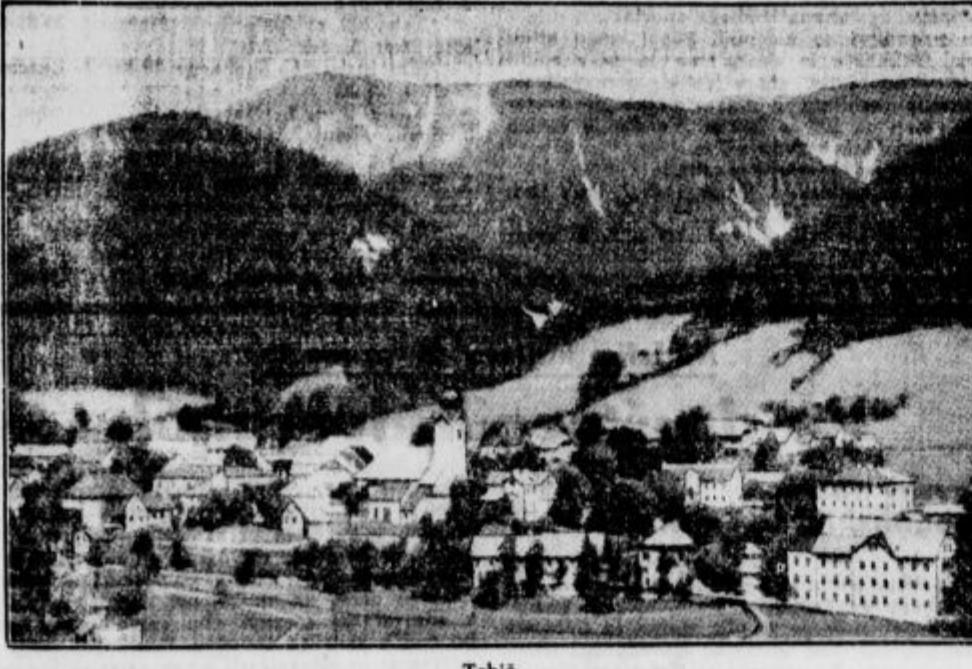
Šahovski turnir v Budimpešti

Ob 25 letnici šahovskega kluba v Uješti se je začel 2. maja v Budimpešti mednarodni mojstriški turnir, na katerem sodelujeta tudi slovenska šahovska mojstra dr. Milan Vidmar in Vasja Pirc. Konkurenca je zelo močna; velemojsira Flohr in Tartakower, zatem Grünfeld, dr. Treybal, sir Thomas in madjarski mojstri Eliskases, Stahlberg, Frydmann in Lilienthal, Rethy, Havasi, Sterk, Lajoš Steiner in Andrej Steiner.

V prvem kolu je Pirc premagal Stahlberga, Rethy Tartakowera in Frydmanna Lajoša Steinerja. Remis sta partijsi sir Thomas—dr. Treybal in Andr. Steiner—Lilienthal. Prekinjene so partie Grünfeld—dr. Vidmar, Havasi—Flohr in Sterk—Eliskases. V drugem kolu se nadaljujejo izmenjenja. Sir Thomas tolje v 34 potezah Flohra. Pirc pride z zmago nad Sterkom na vodilno mesto. Tartakower je premagal A. Steinerja, Lilienthal pa Eliskasesa. Remis sta partijsi Rethy—Grünfeld in dr. Treybal—L. Steiner, prekinjeni pa partijsi dr. Vidmar—Havasi in Frydmann—Stahlberg.

Od Soče čez Zilo

Kraji, ki ne smemo pozabiti, da so slovenski

Trbiž

Italia Redenta v Primorju

Ze v bivši Avstriji so Italijani uživali nasproti Slovencem in Hrvatom velike predpravice, katere so pridno zlorabili za raznaročevanje našega življa. Od leta 1885 do 1890 so imeli v Trstu organizacijo »Pro Patria« (Za domovino). Takrat se je raznaročevanje omejevalo na mestni Gorico in Trst ter nekateri predele v Istri. Bolj živahnemu je bila »Lega Nazionale« (Narodna zveza), ustanovljena leta 1891 in bogalo podpirana iz razpoložljivih fondov vlade v kraljestvu ter v kraljestvu obstoječe organizacije »Dante Alighieri«. »Legaz« je že jela stegati roke po čisto slovenskih krajih izven Trsta, n. pr. Sv. Križu, Pomjanu. Po italijanski zasedbi našega Primorja l. 1918 je »Legaz« zopet oživel v Julijski krajini ter vodila svoje delo do leta 1927. Takrat se je iz Trentina raztegnila tudi na Primorje. Opera Nazionale pro Italia Redenta, ki je omejila svoje raznaročevalno delovanje na otroške vrte (zabavišča), kajti laška Šola je bila že tako vsa Italijanska in v državnih rokah (v Trstu zaenkrat še v občinskih do leta 1933). O. N. je prevzela v Julijski krajini od Lege 55 zabavšč. V naslednjih letih je to število početnikov v raznoglavju svojo interesno sfero na najbolj zakotno slovenske in hrvatske vasi. Ta organizacija črpa naravnost iz državne blagajne, tako da mora načelo, že pri davkih plačevati svoj delež v pospeševanje narodne smrti. Pa to še ni dovolj. Uredili so tako, da društvo ne plačuje samo vseh stroškov, ampak morajo občinske uprave oskrbovati prostore za otroške vrte. To breme pada v celoti na zaslužnjene Slovane. Človek se tu spomni na nemško občinsko, ki je ukazal vojaku kopati grob in ga potem z revolucionarnim strelom zvrnil vani.

Ob koncu šolskega leta 1932-33 je imela Opera Nazionale pro Italia Redenta (Narodna ustanova za odrešeno Italijo) v našem Primorju 165 vrtcev, v katere je zahajalo 8500 otrok. Vrte po glavnih mestih tu niso šteti, ker jih upravljajo občine same. Po novih upravnih pokrajnah, v kolikor zadava naše narodno ozemlje, so bili vrte tako razdeljeni: Tržaška dežela 22, Istra 56, Goriška dežela 57, Reška dežela 22, Videmška dežela 9, Zaderska dežela 4.

V Tržaški deželi so slediči vrte: Nabrežina, Barkovje, Bazovica, Lokve, Divača, Devin, Duvetovje, Tržič, Fogliano, Postojna, Povir, Proseč, Sv. Križ, Dolina, Ronchi, Sezana, Senožeče, Šempeter, Tomaj, Storje, Trebeč, Općine.

V Istri so osrečeni slediči kraji: Labin, Tinjan, Aquilonia (?), Barbi pri Labinu, Bebej na Cresu, Bokardiči, Belli na Cresu, Kanfanar, Krmelj, Krnica, Karpan, Cres, Cunki, Hum, Dragoreči na Cresu, Draguč, Funtana, Gračišče, Žminj, Guinalda, Lindar, Ližjan, Veliki Lošinj, Mali Lošinj, Marčana, Medulin, Nerezine, Osor na Cresu, Premantura, Rijavas, Resanci, Labinci, Sv. Nedelja labinska, Stivan na Cresu, Ilovik (otok), S. Pielot dell'Amata, Sv. Petar na Sumi, Susak (otok), Svetvinčenat, Lišan, Sosiči, Sovinjak, Strmač, Stinjan, Unije (otok), Ustrine (na otoku), Valun na Cresu, Rovinjsko selo, Nova vas, Vines, Višnjan. — V slovenskem delu dežele: Dekani, Krkavče, Korte.

V reški deželi, V hrvatskem delu: Opatija, Veprinac, Brgud, Klana, Lipa, Lovran, Matulje, Moščenice, Poljane, Rukavac, Zvoneča, Volosko. — V slovenskem delu: Podgrad, Jelšane, Knežak, Brdo, Prem, Smrje, Verbovo, Bistrica.

V videmški deželi: Ajello, Malborjet, Ovčja vas, Lipalja vas, Uvke, Zabnice, Trbiž, Bela peč, Rajbelj.

V goriški deželi: Ajdovščina, Breginj, Bilje, Breščevica, Kal pri Kanalu, Kobarid, Kostanjevica, Komen, Cerkno, Deski, Fara ob Soči, Grgar, Gorjanci, Gradišče, Idrija, Lokavec, Lože, Ločnik, Medeja, Miren, Dornburg, Ceščo, Opatje selo, Oslavje, Podbrdo, Podraga, Bovec, Podkraj, Prvačina, Kojsko, Renče, Rihenberk, Ročnica, Zagrad, Solkan, Anhovo, Šempas, Standrež, Kriz pri Ajdovščini, Stanjel, Steverjan, Sv. Lucija, Šempeter pri Gorici, Šembid, Sovodnje, Selo, Trnovo, Temenica, Tolmin, Volče, Vrhpolje, Vrtojba, Vičeva, Vipolž, Volčja draga.

Namen te obširnej akcije je, že nežnim otročkim pristudit materni želje in vse, kar je domačega, ter jim priljubiti, kar je tujeva, vsljeneva, talijanskega. Brez ozira na moralno podlost vsake

Zelo poceni

se oblecete pri Preskerju, Sv. Petra cesta 14.

Osebe, ki trpe na žolčnih in jetnih bolezni, žolčnem kamnu, preobili tvorbi kislina in napadih protina, uredijo lenivo delovanje črev z rabo naravne »Franz-Josef-grenčice. Može zdravniške prakse so se prepričali, da je »Franz-Josef-voda« zanesljivo in zelo milo učinkujoče salinično odvajalno sredstvo, ki se more priporočati tudi pri kilah, ranitvi črevesa in prostata-terofiji.

stilnah pa za 5-10%. — V drogerijah znasa znižanje 10%, izvzemši ceno petroleja, špirita, sodi in mila, ki se povečajo samo za 5%.

— Znižale se bodo tudi cene premogu in kobilatnim uram za uporabo električnega toka. Kar se tiče rib, bodo smeli branjeveci v drobnih razprodajah zahtevati od konsumenta od 25-60% več nego so branjeveci plačali ribolovcem oziroma svojim dobaviteljem na debelo. Sadje bodo smeli branjeveci oziroma prekupeji prodajati za 25-30% dražje v drobnih razprodajah, kar se tiče sočivja, pa se bodo cene na drobno dolocale vsak teden, če treba, pa tudi dnevno od posebne komisije. Teh cen se bodo morali držati tudi prekupevaleci po mestu.

Povprečno bo znašalo znižanje kakih 10%, znižati pa se bodo morale tudi najemnine. Veliko se s tem gospodarski položaj uslužbenec ne bo izboljšal, največ pa bo, kako vedno udarjan kmet, ki itak že zdaj premalo dobi za svoje proizvode, zdaj pa bo izpostavljen samovolji komisij, posebno pa hrvaški in slovenski kmet pa tudi trgovcev, ki ga bodo laške vladne komisije šikanirale, kolikor bodo mogle. Nejedovla nameščencev in ostalih, po znižanju plači prizadeti, sedva s temi ukrepi ni potolažena, kniti deflačijska politika režima bo kljub temu privedla do poloma in javna tajnost je, da bo industrija kmalu znižala mezez tudi delavcev. Po deželi krožijo jaka neugodna govorice o položaju laških finan.

★

Ker nista zadosti hitro znižala cen, sta bila Angelo Frus in Romeo Rainis, ki imata oba bar v Goriči, kaznovana s tem, da so prvemu zaprl prostore za 10, drugemu pa za 3 dni. Obenem je prefekt za 3 dni kino »Vittoria« zaprl, ker so se pri tem predstavili rabbile besede, dvoumne in nesplošljive napravne nekemu tujemu narodu. Kateri je ta narod, nismo mogli izvedeti — jugoslovanski gotovo ne.

Patriotično romanje. V Tolminu je Dopolavoro skupaj s Balillo in mladinskim fajšijem priredil romanje na Mengoro k cerkviji Sv. Marije, kjer so se med svetovno vojno bile ljute borbe. Zbrali so 500 ljudi, na gori pa jim je po sv. maši balilskoga kaplana Sartorija govoril tolminski fašistični tajnik Nemhrot. Naši ljudje so šli na goro zaradi Matere božje in so kaj malo zmenili za govor, ki je prostavljal »zgodovino in veličino Rima«, ki je zaslužnil naše kraje in jih pahnil v revščino.

Vprašanje brezposelne inteligence je preče tudi v Primorju, kakor izvemo iz poročila o skupščini istriških akademikov 22. apr. v Pulju. Pondarjali so, da je vzrok temu pojavu 1. kopičenje dobro plačanih mest v eni konkurenci (dvo, tro in večzadščkarstvo) in 2. konkurenca žen. Vendar pa se je pravilno ugotovilo, da se ta druga okolnost ne da odpraviti z gonjo proti ženskam. Treba je, so rekli, uvesti plače, da bo vsak lahko dostojno preživil svojo ženo in otroke.

Sveti Križ, slovenska vas nad Trstom, dobi mestno elektriko.

Kdo je rešil zapadno Evropo pred Turki?

Ali samo Nemci ali tudi Slovani?

Nemci so lani z velikimi in mogočnimi slavostmi obhajali 250-letno rešitev Dunaja pred Turki. Kdor je pazno zasledoval liste in revije, ki so pisale o tem slavju na Dunaju, je imel vlija, da so samo Nemci rešili Dunaj pred turškim navalom in s tem zavrnili divjo turško silo, ki je štela 200 tisoč mož, da ni prodrla na zapad. Nemški narod je napel vse svoje sile, da je odbil usodni turški napad leta 1683 in pognal divje sjeničerec na divji Balkan. Zapadna Evropa mora biti Nemcem hvaljena in biti nanje tudi ponosna, da so jo obvarovali pred turškim barbarmotom. Zavedni in južni nemški narod je veliko, in lahko rečemo, največ trpel, saj je izgubil na tisoči najboljših sinov v boju s polumesecem. Ako ne bi bil nemški narod leta 1683 tako pogumen in vztrajan, bi bila divja turška sila uničila tisočletna dela, ki so jih ustvarili kulturni delavci v zapadni Evropi. Ali je pravilno, da nas zapad sedaj tako prezira in nas skuša ponizati pred svetom v vseh mogočih političnih in tudi kulturnih področjih? Kdaj se bo že enkrat streznil zapad in pomisli na naše veliko kulturno poslanstvo? — Tako in podobno sem slišal in čital Nemščijo. Da so nam ti govorniki in pisatelji storili krivico, je jasno kot beli dan. Kdor vsaj nekoliko pozna vso objektivno zgodovino turških bojev, mi bo rad pritrdil, da imajo Slovani glavno zaslugo, da ni turška sila uničila kulturno stavbo v zapadni Evropi. In tudi to mi bo vsakdo rad pripoznal, da so slovenske in jugoslovanske pokrajine največ trpele in pretrpele pred številnimi turškimi napadi. Poglejmo samo naše slovenske kraje in naše hrabre pradele, koliko so trpeli v turških bojih. Zdi se mi, da ni nobena nesreča prizadejala našim pradeonim tako globokih in usodenih ran, kakor prav turška sila, ki je štirinštredstek divjala, morila in plenila po naši slovenski zemlji.

Res je, da imajo tudi Nemci zasluge pri rešitvi Dunaja leta 1683, toda če bi bili Nemci sami, pa naj bi bili tako hrabri in vztrajni, bi bil postal Dunaj plen nasilnih sovražnikov. Ko so bili Nemci v največji stiski, tedaj jim je priskočil na pomoč Slovan — Ivan Sobieski, ki je skupno z Nemci premagal veliko turško silo in s tem za vedno rešil zapadno Evropo pred strašnimi udarci in posledicami polumeseca. Dunaj je bil leta 1683 za vedno rešen, toda gorje krajem, zlasti slovenskim in jugoslovanskim, po katerih je začigala, morila in plenila krvavilo turška roka! Zalostni so morali biti krvavi sledovi turške neusmiljenosti in barbarstva! Naša zemlja je bila prepojena s krvjo slovenskih očetov in mater, fantov in dekle, celo nedolžnim otrokom ni prizanesel divji barbar.

Večkrat sem že bral in tudi občutil, da nam Nemci kaj radi očitajo kulturno zaostalost. Zagreni nemšurji naše države drugega ne nazivajo kakovitvijo naših bratov Srbi, trpel pod turškim jarhom. Ce se hočejo o tem prepričati, naj pogledajo v našo s krvjo pisano zgodovino in bodo videli, da bi nekoliko premisili in se prepričali in stejer iz objektivnih virov človeške povestnice, koliko je naš narod, zlasti naši bratje Srbi, trpel pod turškim jarhom. Ce se hočejo o tem prepričati, naj pogledajo v našo s krvjo pisano zgodovino in bodo videli, da je naš bratom Srbom delila milost in nenilost 500 let tujčeva krvoljena pest. In narod, ki ni mogel 500 let svobodno zadibati pod tujim jarhom, kako si naj ustvarja lastno kulturo?

Medtem, ko so si Nemci in drugi zapadni narodi v Evropi gradili monumentalne stavbe, gojili književnost, ledisi so morali naši predniki stari z

orožjem v roki na straži, da rešijo svoje imetje, domovino in tudi druge dežele pred turško poplavno, ki je grozila zapadni Evropi. In ker je slovenski in slovenski narod toliko stoletij delal in trpel in odbijal turško silo in zadržal pogubnosce turške valove, ni prejel nobenega priznanja in zahvale, in sedaj, ko je od tedaj preteklo že 250 let, ga dobri in objektivni Nemci niti ne omenjajo. Dobrota je res sirota!

Jože Podslivniški.

Zamorsko mesto

Upliv newyorškega predmestja na kulturo

Po samem naslovu sodeč bi mislili, da gre za mesto v vroči Afriki. Vendar pa je to mesto v srednjem Ameriki. To je newyorško predmestje Harlem, ki so pred dvajsetimi leti prebivali v njem izključno beli ljudje. Zadnji dve desetletji se je v tem predmestju naselilo okrog 300.000 zamorjev, ki so prišli iz Chicago, St. Luisa, Georgije itd. Zamorci so se hitro mesali z drugimi plemenami in danes predstavljajo Harlem, in kolikor ni popularna, najzanimivejše ljudska naselje z ozirom na mešanico plemen. Tu vidimo ljudi raznobarvne kože, različne velikosti, raznobarvnih las, ogromne afričane, črne kakor oglje, bakreno-rumene moške in ženske ter prebivalce raznih barv kože od čisto črno do čisto bele. Tu najdemo ljudi plavih las in plavih oči, zamorce z ovalnim obrazom Spanca, črnolase zamorce z nasmeškom, ki je svojstven Irancem, in splet razne tipe ljudi. Tudi Anglosaksi so niso izognili tej usodi, enako kakor Slovani, Mehikanci in Indijanci.

Malo komu je znano, da je uprav to newyorško predmestje zelo vplivalo na sodobno umetnost, tako na pr. na glasbo in slikarstvo, deloma pa tudi na literaturo.

Prvo, kar moreš opaziti, je prideš v Harlem, je, da je to mešanje plemen imelo slabe posledice za naraščaj. Oroc teb mešancev večinoma hrajo. Pravi zamorec je po konstrukciji in moži prav orjak proti potomcu, ki ga ima z ženo belega plemena. Pri ženskem naraščaju ta vpliv z ozirom na lepoto ni takoj slab. V Harlemu je veliko prav lepih žena, nežne kože, podobne bleščecemu bronu, po barvanemu s temno-rdečo krvjo.

V Harlemu živi danes okrog 750.000 zamorjev. Nikdar v zgodovini ni bilo toliko zamorjev zbranih na enem mestu. Vsak devet človek v New Yorku je zamorec ali mešanec zamorskog in drugih plemen, na vsakih pet zamorcev pa pridejo štirje mešanci. To mešanje zamorcev in drugih plemen ni imelo samo slabih fizičnih posledic za naraščaj, marveč tudi velik vpliv na ameriško umetnost, glasbo in literaturo, po tej pa tudi na evropsko. Zamorci so v glasbo vnesli svoje ljudske pesmi in plese, kar so Evropi posebno v zadnjih letih lahko ugotovili. V moralnem oziru je Harlem prava greznicica. Nikjer ni toliko zločinov kakor v tem newyorškem predmestju, a vse to je posledica mešanja divje in razbrdane zamorske narave z občutljivo, nežno in neodporno dušo doseljenih Evropev.

V Harlemu izhaja šest tednikov, večje število revij, ki jih urejujejo zamorci. Tako izdaja James Weldon Johnson zamorski list »The Crisis«. John-

— Na pomoč! Hitro! — Vaša žena je padla v vodo!

— Sedaj ne morem nikamor! Imam pet adutov v roki! —

Mama: — V omariči so bila tri jabolka, sedaj je pa samo še eno. Kako to?

Mirko: — Bilo je tako temno, da nisem mogel videti še tretjega.

Lovska

— No, ko sem se sprahjal po Afriki, sem naenkrat začel strašno ječanje. Priplazil sem se bliž in kaj sem videl? Slona, ki se je vsezel na velik kaktus in je bil sedaj ves poln bodic. Sel sem tja in izplul ubogi žival bodico za bodico. Slon se je olajšan oddahnil in me je healečno pogledal, preden je izginil. No, kaj sem tam hotel reči? Par let pozneje je prišel v naše mesto neki cirkus in jaz sem ga šel gledat. Naenkrat sem zaslišal cesolo brundanje. Pogledal sem. In kdo je stal po red? Slon iz Afrike. Prijazno mi je pokimat stegnil svoj riles, me prijet za ornatnik in me prenesel iz parterja v prvo ložo...»

Kako delajo reklamo

Na Japonskem

Nedeljski sport

Sabljaški turnir za prvenstvo naše banovine

Mekateri sabljači SK Ilirije s podpolkovnikom Cvetkom in drž. prvakinjo Tavčarjevo, ki so sodelovali na turnirju za prvenstvo drav. banovine.

Ljubljana, 6. maja.

SK Ilirija je danes priredila lepo uspeli sabljaški turnir za prvenstvo dravske banovine, katerga so se udeležili poleg domačih sabljačev in sabljačic še oni iz Zagreba in Maribora. Zlasti Zagreb je bil zelo častno zastopan, saj je postal nič manj kot 13 sabljačev, oziroma sabljačice. Le škoda, da ni bilo več gledalcev, ker ta lepa sportna panoga zasluži gotovo neprimereno večje pozornosti. Če pa pomislimo, da za turnir ni bilo nobene reklame (razen enkratne objave razpisa in par lepkov v mestu), potem se ne smemo čuditi, ako ni bilo udeležbe, ne glede na to, da je izredno lepo pomladansko sonce izvabilo skoraj vse Ljubljane na Grad in izven mesta. Pa opustimo to. Zankrat bi samo še pripomnili, da bo treba za razširitev te sportne panoge med našo mladino izvesti posebno akcijo in po nekem gotovem načrtu. Kajti nikakor ne smemo trpeti, da bi sabljanje, ki je pri vseh naših sosedih tako razširjen in tako rekoč njihov narodni sport, pri nas životlino same pri par klubih. Životlino namreč na ta način, da ne prodre v širše plasti naroda, dočim stojimo — kvalitativno seveda — v tej sportni panogi na precej visoki stopnji. Da so baš slovenski, oziroma ilirijanski sabljači na taki odlični višini, je predvsem zasluga g. podpolkovnika Cvetka, ki je duša sabljaškega sporta med našim narodom in ki je sportno panogo dvignil na takoj, skoraj bi rekli, zavidljivo stopnjo.

FC Roma : Zagreb 2 : 1 (1 : 1)

Zagreb, 6. maja. b. FC Roma : Zagreb je zmčala z zmago FC Rome z 2:1 (1:1). Zagrebska reprezentanca je igrala v prvem polčasu slabo, dobro pa je igrala v drugem polčasu. Tekmi je prisostovalo 10.000 gledalcev. Sodil je zelo dobro g. Beranek. Edini gol Zagrebcenov je dal v 44. minutni Petrak, ki je izkoristil napad levega backa.

Zagreb, 6. maja. b. Hazena tekma med družinama Zagreba in Ljubljane je končala z zmago Zagreba v razmerju 7:4 (3:3).

Hermes : ČSK Čakovec 1 : 1 (0 : 1)

Ljubljana, 6. maja.

Okrog 500 gledalcev — priateljev nogometu — je privabila današnja prvenstvena tekma med našimi Šiškarji in ČSK Čakovcem. Igra, s katero so bili vsi gledalci nezadovoljni, ni nudila prav ničnega, kar se od nogometne tekme zahteva. Saj je naše občinstvo kmalu zadovoljno, če se mu servira kolikaj lep nogomet, vendar se sprito tekem zadnjega časa ne bi mogel zadovoljiti še tak »novincev« na tem polju. V fantih ni več one volje ne borbenosti, ki dela nogomet zanimiv. Pa tudi v tehničnem pogledu bo treba že mnogo, mnogo napraviti, da bomo prišli vsaj na ono višino, na kateri je že neko bil slovenski nogomet.

Moštvi sta se predstavili sodniku g. Deržaju v naslednjih postavah:

Hermes : Oblak, Klančnik, Levi, Ferjan, Kosenina, Glavič, Kos, Brodnik, Zalokar, Skrajnar, Kariš.

ČSK Čakovec : Zinič, Vamplin, Filo, Vugričec, Janič, Horvat, Behojnik, Megla, Bavčevič, Tačkač, Vass.

Igra je bila zelo monotona in le prav redko-kdaj napeta. Par momentov in nekaj izredno zrelih, a neizrabljnih šans, ki so občinstvo tupatam vsaj nekoliko zadovoljile, to je bilo vse. Niti z eno niti z drugo enačitostico ne moremo biti zadovoljni. Gostje so predvedli v prvih 30 minutah prvega polčasa še dokaj lepo igro, ki jim je prinesla tudi prvi uspeh in to je bilo tudi vse. Bili so celih 30 minut v precepljeni premoci, ki je pa niso mogli izrabiti. Poleg tega so pa še eno enačmetrovko zastreljali že takoj v prvih petih minutah. Hermes se je znašel še v zadnjem tretjini prvega polčasa, ko je nekako zamenjal vlogo s Čakovčani. Ni pa imel sreče; zaigral je nekaj tako zrelih šans, da smo takoreč že videli žogo v mreži. Tudi v drugem polčasu so imeli domači delj časa več od igre kot gostje in posledica tega je bila, da so v 23. minutni izenačili po Brodnikovem strelju. Potem pa sta obe moštvi močno popustili in sta precej dolgo tako mizerno igrali, da je občinstvo večkrat glasno protestovalo. Proti koncu pa je postala igra zopet nekoliko živahnejša in so gostje še enkrat poslali žogo v mrežo domačih, a sodnik gol v sledi offside pozicije ni priznal. Moštvi sta podali v splošnem zelo raztrgano igro, ki je bila polna brezplodnega nabiranja od ene do druge branilskih črt. Vratar govorstv je bil zelo šibak; med napadom in krilsko vrsto tudi ni bilo prave povezanosti. Naislabši mož v napadu je bil oni na desnem krilu ter je edino leva stran napada zadovoljil. Od domačih je bil najboljše igral in je bil sploh najboljši mož na polju Košenina. Napad preveč okleva in preveč kombinira tedaj, ko je treba streljati na gol. Nekatere igralci bi se morali odvaditi prepiranja in

tekem zadnjega časa ne bi mogel zadovoljiti še tak »novincev« na tem polju. V fantih ni več one volje ne borbenosti, ki dela nogomet zanimiv. Pa tudi v tehničnem pogledu bo treba že mnogo, mnogo napraviti, da bomo prišli vsaj na ono višino, na kateri je že neko bil slovenski nogomet.

Moštvi sta se predstavili sodniku g. Deržaju v naslednjih postavah:

Hermes : Oblak, Klančnik, Levi, Ferjan, Kosenina, Glavič, Kos, Brodnik, Zalokar, Skrajnar, Kariš.

ČSK Čakovec : Zinič, Vamplin, Filo, Vugričec, Janič, Horvat, Behojnik, Megla, Bavčevič, Tačkač, Vass.

Igra je bila zelo monotona in le prav redko-kdaj napeta. Par momentov in nekaj izredno zrelih, a neizrabljnih šans, ki so občinstvo tupatam vsaj nekoliko zadovoljile, to je bilo vse. Niti z eno niti z drugo enačitostico ne moremo biti zadovoljni. Gostje so predvedli v prvih 30 minutah prvega polčasa še dokaj lepo igro, ki jim je prinesla tudi prvi uspeh in to je bilo tudi vse. Bili so celih 30 minut v precepljeni premoci, ki je pa niso mogli izrabiti. Poleg tega so pa še eno enačmetrovko zastreljali že takoj v prvih petih minutah. Hermes se je znašel še v zadnjem tretjini prvega polčasa, ko je nekako zamenjal vlogo s Čakovčani. Ni pa imel sreče; zaigral je nekaj tako zrelih šans, da smo takoreč že videli žogo v mreži. Tudi v drugem polčasu so imeli domači delj časa več od igre kot gostje in posledica tega je bila, da so v 23. minutni izenačili po Brodnikovem strelju. Potem pa sta obe moštvi močno popustili in sta precej dolgo tako mizerno igrali, da je občinstvo večkrat glasno protestovalo. Proti koncu pa je postala igra zopet nekoliko živahnejša in so gostje še enkrat poslali žogo v mrežo domačih, a sodnik gol v sledi offside pozicije ni priznal. Moštvi sta podali v splošnem zelo raztrgano igro, ki je bila polna brezplodnega nabiranja od ene do druge branilskih črt. Vratar govorstv je bil zelo šibak; med napadom in krilsko vrsto tudi ni bilo prave povezanosti. Naislabši mož v napadu je bil oni na desnem krilu ter je edino leva stran napada zadovoljil. Od domačih je bil najboljše igral in je bil sploh najboljši mož na polju Košenina. Napad preveč okleva in preveč kombinira tedaj, ko je treba streljati na gol. Nekatere igralci bi se morali odvaditi prepiranja in

Celjski sport

Celje, 6. maja. Dopolne je bila na Glaziji nogometna tekma med tiskarniškimi stavci, ki je končala z zmago »boljših« v razmerju 3:0.

Popoldne je bila istotna važna prvorazredna nogometna tekma med SK Celjem in SK Železničarjem iz Maribora. Celjanom je slo za to, da si končnovaljavo zagotovo mesto v prvem razredu, Železničarjem pa za prvo mesto na tabeli. Po ogoričeni in žilaviborbi je zmagal SK Železničar v razmerju 5:2 (4:1). Sodil je dobro g. Jordan iz Ljubljane. — V predtekni je rezerva SK Železničarja porazila rezovo SK Celje z rezultatom 4:0 (0:0).

Propagandni lahkoatletski meeting Primorja

Ljubljana, 6. maja. Radi dežja se je vršil meeting samo v nedeljo popoldne. Grajati bi bilo tudi nesodelovanje sodnikov. Od določenih zveznih sodnikov, se je nahajal ob določeni ure samo eden, kateremu se je pozneje pridružil še eden — ki ni bil določen.

Dopolne se je nahajalo na igrišču veliko atletov, od katerih je popoldne precej izstalo v prepiranju, da se tudi popoldne ne bo na terenu našlo dovolj sodnikov. In res. Popoldne sta prišla na igrišče zopet samo dva zvezna sodnika, od njih zopet en prostovoljec — neudelegirani! Prireditve pa so omogočili iz prijaznosti razni pomočni sodniki, na čelu jih vedno pripravljen in točen kot sodnik ter velik organizator sporta pri nas, gosp. Gorjanec!

GG. sodniki: tako ne gre naprej! Tako se ne vrši propaganda lahkoatletskega sporta!

Pri prireditvi so nastopili zopet samo atleti Primorja. Tekališče in skakalnica, ki se v celoti nahajata v popravilu, sta v veliki meri vplivala na dosegene rezultate, istotno močan protiveter v tekih, zlasti na 100 in 200 m. Vendar je večina dosegelih rezultatov zadovoljiva.

V naslednjem doseženih rezultatih:

Tek 100 m seniorji: 1. Cerar 11.9; 2. Stok 12.5;

3. Košir 13.2.

Tek 100 m juniorji: 1. Malnarič 12.2; 2. Tršar 12.6; 3. Jaklič 13.8.

Močan protiveter, rezultata zmagovalcev dobra

Met krogla: 1. Skoberne 11.20; m 2. Perpar 11.19; 3. Stok 10.11; od zadnje prireditve viden napredok Skobernetu, ki je s prestopom sunil kroglo 11.37 m.

Troskok juniorji: 1. Malnarič 12.19; 2. Tršar 11.91; 3. Jaklič 11.30; 4. Raič 11.08. Odlični rezultati talentiranih juniorjev začetkom sezone!

Troskok seniorji: 1. Perpar 12.48; 2. Luschan 10.89.

Tek 200 m seniorji: 1. Stok 25; 2. Perpar 25.1;

3. Krevs 25.8.

Tek 200 m juniorji: 1. Malnarič 25.8; 2. Jaklič 26.4; 3. Jež 27.1.

Met disk: 1. Skoberne 30.28; 2. Luschan 28;

3. Stok 27.20.

Tek 800 m: 1. Osabnik 2.14; 2. Gombac 2.14.4;

3. Srakar Ivan 2.16; 4. Ogrin 2.19.8.

Tek 1500 m: 1. Kreva 4.22.9; 2. Srakar 4.30.5;

3. Svetina 4.59.8. Dobr Krevesov rezultat na slabem terenu in brez konkurenca.

Skok v daljavo juniorji: 1. Malnarič 5.87; 2. Tršar 5.44; 3. Jaklič 5.07; 4. Kulakov 5.05. Med juniorji vidno izskačeta Malnarič in Tršar.

Nedelja kulture in prosvete

Po društvenih dvoranah

Pevski nastop ljubljanskih srednjih šol

Ljubljana, 6. maja. Z veseljem moramo beležiti velik podvig gojenja glasbene umetnosti po šolah, kjer se mladični danes zopet močneje vceplja smislu in ljubezen do nedvomno bistvene sestavine človekovega izvajanja. Kajti gotovo je glasba toliko važen činitelj splošnega skupnosti in posameznega življenja, da je nesmisel, početi z njo kot s slučajnostmi pojavnim, ki je pač za del ljudi s prirojenim zanimanjem zanj pomemben in ga je treba gojiti le zato, da se tem pomore izoblikovati ta posebni čut, ki pa nima nikakega globljega pomena. Baš izkušto, posegajoče tja v najdavnježi zgodovino, kaže obratno, da je glasba bila vedno odločujoči faktor v razvoju in oblikovanju raznih kultur, na kar so vedno tudi opozarjali veliki misleci in kar so zelo upoštevali odločilni narodovi voditelji. Ce je že Konfucij v petem stoletju pr. Kr. dejal, da poslušaj glasbo dežele, katere hrav in blagostanje hčes spoznati, če je Platón napisal, da propadanje glasbe pomenja propad dobrih žeg in hrav vse države, če so glasbo tudi v našem srednjem veku tako ceniли, da so jo postavljali med glavne predmete na najvišjih šolah, in če je bila še nedavno glasbena izobrazba predpogoj za izobrazbo na sploh, je vse to dokaz spoznanja njenega visokega pomena v človeški skupnosti in občutenjava velike odvisnosti ugodnega človečanskega razvoja od pravega glasbenega izvajanja. In ni brez pomena, da se danes živi ljudski pregorov, ki te svari pred človekom, ki ne ljubi petja. Vse to še poleg drugih izkuštev dokazuje, da je glasba ena glavnih sil, ki človeka oplemenjuje in dviga v zdi se, da je danes v splošnem veliko preziranje in omavaljevanje prave glasbene umetnosti ena tipičnih lastnosti našega do skrajnosti zmaterializiranega časa. Prav zača pa menim, da je za ozdravljenje tega negativnega mišljenja velikega pomena, da se zopet prične prav pri mladini s smiselnim gojitevijo in vlivanjem večjega zanimanja za glasbo na sploh in moramo res visoko ceniti delo vseh onih vzhoditev, ki resno opravljajo to poslanstvo.

Nastop desetih srednješolskih zborov na današnji matineji v unionski dvorani je v splošnem preizku pokazal zelo lepo sliko. Kajti vsi nastopi so brez izjemne pokazali resno voljo in pravo stremljenje v smeri proti pravemu glasbenemu pojmovanju in izvajjanju, nekateri od njih (zbor 1. drž. realne gimnazije in deklinski zbor drž. učiteljišča) pa so zapustili že celo vltis prav tesnega približanja k čisti umetniški reprodukciji. Tudi gojitev primitivnih instrumentov (orglice, harmonike) ni odklonila, kajti prav otroku utegne tako muzeiranje vzbudit in oživiti veselje in navdušenje, ki se z leti pri pravem talentu mora spremeniti v najuspešnejše udejstvovanje na glasbenem reproducitivnem polju; če pa ne, pa mu ostane dostopna vsaj ta nižja stopnja, kar je bolje kakor nič. — K izberi sporeda bi bilo sicer marsikaj pripomniti, vendar pa je zaenkrat že to, kar smo slišali, zlasti s spredaj omenjenega stališča, vsega priznanja vredno in sprejemamo ta koncert z edino željo — v tej smeri razvojno naprej!

Železniški upokojenci za zdravstveni fond

Ljubljana, 6. maja. Danes dopoldne so imeli železniški upokojenci lepo uspešno zborovanje, na katerem so razpravljali o potrebi samopomoči za zavarovanje za slučaj bolezni. Zborovanje ki se ga je udeležilo nad 350 upokojencev, je otvoril načelnik v p. g. Vargazon. Takoj nato je poročal o položaju upokojencev g. Stanko, ki je opisal velike redukcije, katere so pretrplili upokojenci v tenu let, saj kronske upokojenci še danes zmanjšajo čakajo na prevedbo. Upokojenci so izgubili skoraj vse pravice na vozne ugodnosti. Zelo se je poslabšal tudi položaj v bolniškem fondu, kjer je uprava brez glavnih skupščin povisila prispevki za 100%, ugodnosti pa zmanjšala za polovico zaradi slabega stanja fonda. Glavna skupščina je sedaj odklonila vse predloge za vrnilje pravic upokojencem in zato je umljivo razburjenje le-teh, ki so deloma že izstopili iz fonda, deloma pa izčrpojata, kako bi se rešili tega humanitarnega fonda. Edini izhod je samopomoč, ker so bile vse dosedanje intervencije, vloge in pritožbe zmanjšane.

Načelnik g. Vargazon je nato pojasnil določbe